

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Foame și sete

Poate ne este greu să definim ce este foamea și setea, totuși fiecare dintre noi știe cum se manifestă. Sunt semnalele corpului sănătos că are nevoie de hrană și de băutură, condiții esențiale ale vieții. Atunci când copiii nu au poftă de mâncare, părinții sunt îngrijorați și știu că este un semn de boală. Dacă această situație se prelungește, părinții apelează la ajutorul medicilor. După cum corpul nostru are nevoie de hrană și băutură, tot așa viața noastră sufletească are nevoie de „hrană și băutură”. Domnul Isus Hristos folosea acest limbaj simbolic. Biblia spune despre El că este Pâinea vieții și Apa vieții. Fără El, omul mai întâi slăbește din punct de vedere sufletesc, apoi se îmbolnăvește și, în final, moare.

Unul dintre cei mai frumoși psalmi, care ilustrează dorința intensă după Dumnezeu, se exprimă astfel: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu...” (Psalmii 42:1,2).

Foamea și mai ales setea sunt nevoi vitale, urgente. Atunci când îți este sete, nu o poți amâna nici pentru anul viitor, nici chiar pentru ziua de mâine. Când îți este sete, lași totul și cauți să-ți astâmperi setea. Aceasta este atitudinea la care Se referă Domnul Isus Hristos atunci când vorbește despre cei care sunt flămânzi și însetați după neprihănire.

Dacă urmărim cu atenție șirul fericirilor, constatăm că ele subînțeleg procesul de vindecare spirituală. Totul pornește de la acceptarea diagnosticului stabilit de Marele Medic în prima fericire: sărăcia spirituală.

A doua fericire se referă la luarea în serios a acestei stări prin aceea că suntem sincer întristați de această realitate.

A treia fericire se referă la supunerea noastră de bunăvoie la tratamentul prescris de Domnul.

Urmarea îmbucurătoare este revenirea foamei și a setei sănătoase.

În general, toți suntem doritori după dreptate. Toți suferim de pe urma nedreptăților de orice fel. Dar, în timp ce protestăm împotriva formelor de neleguire care există, nu manifestăm dorința ca noi înșine să devenim dreți. Cuvintele Domnului Isus se referă totuși la o neprihănire personală, la dorința fiecăruia dintre noi de a trăi o viață fără păcat. Este posibilă atingerea unui asemenea standard de viațuire?

De la început, Satana, marele adversar al lui Dumnezeu, a susținut că poruncile lui Dumnezeu nu pot fi ținute; cu alte cuvinte, Dumnezeu a creat niște ființe care nu pot atinge cotele moralității prevăzute de cele Zece Porunci. Majoritatea oamenilor de astăzi, neexceptând o mulțime de creștini, susțin același lucru.

Unul dintre motivele întrupării Domnului Isus și ale viețuirii Sale pe Pământ a fost acela de a demonstra această posibilitate. El a trăit o viață neprihănită, o viață fără păcat. Domnul Hristos ne dezvăluie secretul biruinței Sale și, chiar mai mult, El dorește să ne transmită neprihănirea Sa.

În această săptămână învățăm secretul obținerii acestei biruințe.

Iată părerea mea

▶ În terminologia biblică, apar două noțiuni care definesc neprihănirea. Una aparține Vechiului Testament, termenul ebraic *ʔadac*, care sugerează imaginea unui cântar cu două talere aflate în echilibru. De aici înțelegem că pe un taler se așază greutatea, unitățile de măsură, iar pe celălalt taler, lucrul care trebuie cântărit. Al doilea termen apare în Noul Testament, și anume termenul grecesc *dicoiosune*, care înseamnă „a da fiecăruia ce i se cuvine”.

▶ **Psalmii 24:5.** Cum spune psalmistul că poate un om să obțină neprihănirea? De unde? De la cine?

▶ Cum mai definește el neprihănirea?

▶ Tu ce crezi, omul se naște neprihănit sau păcătos? _____ Explică-te.

▶ „Neprihănire înseamnă nevinovăție, dar în contextul Sfințelor Scripturi se referă cel mai des la o stare spirituală a omului care îl face plăcut înaintea ochilor lui Dumnezeu. Există o neprihănire adevărată, care are la bază relația cu Dumnezeu și sunt alte feluri de neprihănire, inventate de oameni pentru a-și scoate în evidență religiozitatea personală.”
– Albert Bartman, scriitor creștin

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

▶ *Dicționarul Explicativ al Limbii Române definește noțiunea „neprihănire” prin cuvintele: curățenie sufletească, nevinovăție, inocență, puritate, candoare, castitate.*

▶ *„În contextul Bibliei, neprihănire înseamnă starea de nevinovăție înaintea lui Dumnezeu, care poate fi realizată doar prin credința din inimă în Domnul Isus Hristos și prin pocăință.” – Mark Finley, evanghelist*

▶ *„Revenirea foamei este semn de însănătoșire.” – John Ortberg, scriitor creștin*

▶ *„Noi nu avem nimic în noi înșine cu care să ne mândrim. Nu avem niciun motiv pentru înălțare de sine. Singura noastră speranță este neprihănirea Domnului Hristos, care ne este atribuită, și acea lucrare prin care Duhul Sfânt lucrează în și prin noi.” – Ellen White, autoare inspirată*

▶ *„Noi nu avem o neprihănire proprie, prin intermediul căreia să răspundem cerințelor Legii lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și al ispitelor cu care suntem nevoiți să ne confruntăm noi. El a trăit o viață fără păcat. A murit pentru noi, iar acum se oferă să preia păcatele noastre și să ne dea în schimb neprihănirea Lui. Dacă te predai lui Isus și Îl primești ca Mântuitor personal, atunci, oricât de păcătoasă ar fi putut fi viața ta în trecut, datorită lui Hristos, ești considerat neprihănit.”
– Ellen White, autoare inspirată*

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Din imaginea cântarului cu două talere aflate în echilibru, reiese că unitățile de măsură sunt cele Zece Porunci, iar faptele omului reprezintă „lucrul de cântărit”. Întrebarea este dacă faptele noastre vor reuși să echilibreze cerințele unei legi divine perfecte.
- ▶ Iată ce spune Biblia în legătură cu faptul că omul se naște neprihănit sau păcătos: „Iată că sunt născut în nelegiuire...” (Psalmii 51:5 p.p.). Prin această afirmație, psalmistul nu își învinovățește părinții, ci arată că noi nu ne naștem nici neprihăniți, nici neutri din punct de vedere moral. Aceasta nici nu înseamnă că ne naștem cu păcate, ci ne naștem cu tendințe spre păcat.
- ▶ Conform credinței populare, copiii se nasc nevinoși ca îngerii. Atunci cum se întâmplă că, deși părinții își învață copiii să fie buni, totuși ei știu să mintă, iar uneori sunt neascultători sau obraznici? Explicația se află în afirmația psalmistului.
- ▶ Neprihănirea atribuită se referă la trecutul nostru. Cum putem repara acele greșeli și păcate pe care le-am săvârșit în trecut? Este cu neputință să ne întoarcem în timp. Și nici chiar o viață neprihănită de acum înainte nu poate să compenseze păcatele trecutului. Rezolvarea se află în neprihănirea pe care ne-o atribuie Dumnezeu, ca urmare a credinței noastre în Isus Hristos. Prin procesul pocăinței (recunoaștere, mărturisire, părere de rău, cerere de iertare), noi depunem întreaga noastră vinovăție trecută asupra Domnului Isus Hristos, ca Miel al lui Dumnezeu, care a purtat păcatele lumii (Ioan 1:29). Iar pe cei care s-au pocăit de păcate și le-au părăsit, El îi declară „curați” (Ioan 13:10).

- ▶ **1 Ioan 3:7**
„Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire este neprihănit, cum El Însuși este neprihănit.”
- ▶ **1 Petru 2:21-22**
„Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. El n-a făcut păcat și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Matei 5:6**
„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.”
- ▶ **Psalmii 15:1,2**
„Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt? Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă.”
- ▶ **Psalmii 33:5**
„El iubește dreptatea și neprihănirea; bunătatea Domnului umple pământul.”
- ▶ **Psalmii 34:10**
„Puii de leu duc lipsă și li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de niciun bine.”
- ▶ **Proverbele 21:21**
„Cine urmărește neprihănirea și bunătatea găsește viață, neprihănire și slavă.”
- ▶ **Isaia 55:1**
„Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!”
- ▶ **Osea 10:12**
„Semănați potrivit cu neprihănirea și veți secera potrivit cu îndurarea. Deșteleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă ploaie mântuire.”
- ▶ **Matei 5:20**
„Dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.”
- ▶ **Matei 6:31-33**
„Nu vă îngrijați dar zicând: «Ce vom mânca?» sau: «Ce vom bea?» sau: «Cu ce ne vom îmbrăca?» Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

Ce îmi spune acest lucru?

- ▶ Cum este posibil să trăim o viață neprihănită? Iată cum ilustrează apostolul Pavel dobândirea acestei victorii. În Romani cap. 7, el vorbește despre o familie alcătuită din soț și soție. Soțul este „firea pământească”, „eul”, iar soția „mintea”. Ei locuiesc în aceeași casă, și anume corpul omenesc. Minții îi place Legea lui Dumnezeu (**vers. 22**), pentru că „Legea este negreșit sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună”, și ar dori să facă binele. Dar este împiedicată de firea pământească, mai puternică – „nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc”; „am voință să fac binele, dar nu am puterea să-l fac”. În casă domnește „legea celui mai puternic”, „legea bărbatului”. În cele din urmă, soția exclamă cu durere, la fel ca apostolul: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” Răspunsul vine numaidecât: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru!” Domnul Hristos îi propune minții să intre în legământ cu El. Lucrul acesta este posibil doar dacă încetează legământul de căsătorie cu firea pământească. În urma mărturisirii păcatelor de către minte (soție), eul (firea pământească) este condamnat la moarte, căsătoria se desface și credinciosul se „logodește” cu Isus Hristos (**2 Cor. 11:2**).
- ▶ Spre deosebire de îndreptățirea atribuită, cât timp durează lupta pentru obținerea neprihănirii împărtășite? (**Filipeni 3:12-14**)

- ▶ Când a spus Pavel că a încheiat cu succes această luptă? (**2 Timotei 4:6-8**)

Cum se întâmplă?

- ▶ Fericirea despre care am studiat în această săptămână nu pare atât de evidentă, după cum nu ni se pare un fapt ieșit din comun să ne fie foame și sete. Ni se pare ceva normal. Dar binecuvântarea ei devine vizibilă doar după ce ai pierdut-o și reușești să o redobândești.
- ▶ Trenul accelerat înainta cu viteză pe ruta Râmnicu-Sărat – București. Casierul unei întreprinderi se pregătea să coboare în Ploiești. Și-a luat geanta de pe suportul pentru bagaje, unde mai era o geantă la fel ca a lui. Când trenul a oprit, omul a coborât liniștit. Dar liniștea aceasta nu a durat mult. După plecarea trenului, a constatat cu groază că geanta lui a rămas în tren, iar el luase cealaltă geantă. Problema era că în geanta lui se afla o cantitate foarte mare de bani (ar echivala acum cam cu două sute de milioane de lei). Nu vedea nicio șansă de a recupera banii, iar în vremea aceea, pentru o asemenea lipsă, pedeapsa era moartea. Dar proprietarul celeilalte genți era un frate adventist care, la coborâre, în București, și-a dat seama de eroare. Cu primul tren a revenit în Ploiești și l-a găsit pe casier arestat de poliție, la secția unde se dusese să anunțe pierderea banilor. Cât de fericit a fost omul că banii au fost recuperați și că a scăpat cu viață!
- ▶ Majoritatea oamenilor par foarte liniștiți, deși trăiesc în starea de păcat, pentru că încă nu-și dau seama ce au pierdut și ce îi așteaptă. Dar, de îndată ce încep să-și înțeleagă sărăcia sufletească, nicio valoare a acestei lumi nu îi mai liniștește. Domnul Hristos a coborât pentru ca mai întâi să ne conștientizeze cu privire la ce am pierdut și să ne redea haina neprihănirii Sale. El a spus că ar trebui să căutăm mai întâi Împărăția cerurilor. (**Matei 6:33**)
- ▶ Uneori, sunt lucruri pe care ni le dorim, iar lucrurile acelea nu sunt rele în sine. Nu este vorba despre droguri sau substanțe interzise sau alcool, ci despre lucruri care sunt bune în sine. Însă chiar și lucrurile acestea pot să devină o piedică în calea unei bune relații cu Dumnezeu. Gândește-te! Există asemenea ispite în viața ta?